

NIEUPAMIĘTAŁY (3) *part praet act*

e oraz oba a jasne.

sg n G nieupamiętał(e)go (1). ◇ pl D nieupamiętałym (1). ◇ A m pers nieupamiętałe (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

W funkcji przymiotnika: Nie wykazujący skruchy, nie chcący się poprawić (3) : ná óno piłmo/ które Pan przywoził nieraz żydóm nievpamiętałym/ z Proroká Izáiałzá: Zaśleń ferce ludu tego *BiałKat* 113v; [Przeciwna téż ieft [*konfederacja*] práwu kościelnému/ y S. Concilióm [...], co kościół lkazuje/ áby Haeretyki nieupamiętałe/ mocy świetckiey podawano/ áby od niey słufznym obyczáiem karáni byli. *SkarUp* 9].

Szereg: »grzeszny a nieupamiętały« (1): Choć y w tym występu nie máłz: kiedy zá grzélzné á nieupamięthále ofiaruiemy. *BiałKat* 353v.

W przen (1) : Lecż wedle twárdości twey y nie vpamiętałego fercá [*secundum ... duritiam tuam et impenitens cor*]/ lkárbifz łobie gniew ná dzień gniewu *BudNT Rom* 2/5.

Cf UPAMIĘTAĆ

KK